

τῆς κινήσεως, ὁσάκις θὰ θελήσῃ τις νὰ τοῦ μεταβαλῇ τὸ ἐπιπέδον του, ἢ κλίνῃ, τὰς χεῖρας, ἢ στρέφῃ αὐτὸ πρὸς ἐκὺτὸ ἢ πρὸς νότον ἐνῶ τὸ πρὶν ἔδραπε πρὸς ἀνατολὰς θὰ δοκιμάσῃ τις τοιαύτην ἀντίστασιν ἐκ τοῦ κινουμένου σώματος, ὅπερ δὲν θέλει νὰ ἀρῇσῃ τῇ διωκύνῃ τῆς ποτεώρας κινήσεως του, ὥστε πρέπει νὰ καταβάλλῃ ἀρκετὴν δύναμιν διὰ νὰ τὴν νικήσῃ.

Ὁ δίσκος, ἀπὸ ὠθηθείς, στρέφεται ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ, καὶ ἔχει τις καὶ ὅ, νὰ τὸν διευθετῇ τὸν φέρουσι ἐπειτα ἐπὶ τοῦ ὀργάνου τῆς ὑποστηρίξεως ἐνθα δύναται ἐλευθέρως νὰ ἐξασκοῦσθῃ νὰ στρέφῃται διατηρῶν τὴν ἐπίπεδον τῆς κινήσεώς του· τὸ ἐπίπεδον τοῦτο ἀποβαίνει εἰδος τὴν ἀντικείμενον σταθεροῦ πρὸς τὴν κίνησιν τῆς γῆς. Ἐν ἡ γῇ στρέφεται, ἔχοντες πρὸ ἡμῶν σημεῖον ἀκίνητον ὅπερ θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς καταπτύριον θὰ ἴδωμεν ἅπαντα τὰ σημεῖα μετακινήντα ὡς πρὸς τὸν δίσκον, καὶ διελθόντα ἀλλεπάλληλα ὑπὲρ αὐτόν· τοῦτο συμβαίνει τῷ ὄντι, καὶ διὰ τὰ μεγαθυρῆς ἡ κίνησις αὕτη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας· διὰ νὰ τὴν καταστήσωμεν καταρρανεστέραν, ἐπιζήμωθα μὲ μικροσκόπιον, ὅπερ μεγεθύνει τὴν κίνησιν καθῶς καὶ τὰ ἀντικείμενα, καὶ τότε βλέπομεν αὐτὰ κινούμενα ἀπὸ τὸ δεξιὰ πρὸς τὸ ἀριστερὰ, δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονώμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς παρασυρόμεθα ἀπὸ τῆς γῆς, ὥστε μᾶς φαίνεται ὅτι ὁ δίσκος μεταβάλλει θέσιν, καὶ ἡ κίνησις του εἶναι ἀντίτροπος τῆς γῆνους ὅπως καὶ εἰς τὸ ἐκκρεμές.

Τοιαῦται εἶναι αἱ ὠραιόταται ἀνακαλύψεις τοῦ κυρίου Φουκῶ καὶ τοιαῦτον εἶναι τὸ ὄργανον τὸ ἀποκαλεσθὲν Γυροσκόπιον. Τῷ ὄντι αἱ ἀνακαλύψεις ἐμφαίνουσι πνεῦμα ἐξῆλον, ἀλλὰ αἱ μὲ καλύπτει τὸ ὄνομα τοῦ Φουκῶ, τὸ ὄνομα τοῦ μηχανικοῦ τοῦ κατασκευάσαντος τὸ Γυροσκόπιον τοῦ καλουμένου Froment, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς σοφοῖς τοῖς ἐπισταμένοις τὰς δυσκολίας τῆς μηχανικῆς τέχνης.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψω καὶ ἄλλας τινὰς ἰδιότητας αξιολογητάς, τὰς ὁποίας ἔχει τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο τοῦ κυρίου Φουκῶ πρῶτον μὲν ὅτι δεικνύει ἅπαντα τὰ σημεῖα, εὐθὺς ὅπως ἅμα κινήθῃ ὁ ἄξων δεικνύει τὸν Βορρᾶ καὶ τὸν Νότον. Ἡ δὲ δευτέρα μᾶς δίδει τὴν κλίσιν τοῦ ἄξονος τῆς γῆς. Διότι τεθέντος τοῦ ἐργαλείου οὕτως ὥστε ὁ ἄξων νὰ μὲν ἐλευθέρως νὰ κλινῇ ἢ νὰ ἀποκλίῃ, διὰ νὰ εἶναι ἰσοῦστος πρὸς τὸ ἐργαλεῖον θρ γίνῃ ὀριζήντιος, ἐνὸςθ δὲν στρέφεται ὁ δίσκος, ἀλλ' ἅμα δαθῇ ἡ περιστροφικὴ κίνησις, τὸ ἐν τῶν ἄκρων τοῦ ἄξονος ἀνυψοῦται, τὸ δὲ ἕτερον ταπεινοῦται μέχρις οὗ γίνῃ παράλληλον πρὸς τὸν ἄξονα τῆς γῆς.

Τῷ ὄντι θὰ εἶναι ὠραιότατον ἐνταυτῷ καὶ θαυμάσιον θέαμα, νὰ βλέπῃ τις τὴν ἐξαιρετικὴν αἰσθητικὴν τοῦ μικροῦ τούτου ὀργάνου, ἐμφυχουμένην ἰαπό τὴν ζωὴν τοῦ πλανήτου μας, τοῦ ὑπῆκοντος εἰς τὴν δύναμιν ἐκείνην τὴν μυστηριώδη καὶ ἄορατον, ἥτις τὸν ἀναγκάζει νὰ στρέφῃται περὶ αὐτὴν πλαγιάζοντα τὰς φάσεις του διὰ νὰ τὰς παρουσιάσῃ εἰς τὸν εὐεργετικὸν ἥλιον.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν) Κ. Ζ. Μάιτας.

Ο Αἰλουρος.

Ὁ αἰλουρος δὲν ἔχει τὰς σωματικὰς ἀναλογίας τῆς οἰκτρούρου γαλῆς· οἱ μὲν πόδες αὐτοῦ εἰσὶ μέλαν παχεῖς καὶ μακρότεροι, βραχυτέροι δὲ ἡ οὐρὰ κυνική, ὅτι λήγει λεπτυνομένη. Ἡ κεφαλὴ ἐπίσης ὑπάρχει ἰσχυροτέρα καὶ ὁ ὀργανισμὸς εἶναι ἀνάλωτος τῶν βίων κινήσεων, τῶν τεραστίων ἀλμάτων τῆς μεγάλῃς κατὰ τὴν πάλιν ἰσχύος τοῦ ζώου. Ἐχει δὲ τὰ χεῖλη μέλινα ὡς καὶ τὰ πέλματα τοῦ ποδῶν, καὶ ἀμυρὰ μὲν ταινία ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν ὀφθαλμῶν μέχρι τῆς οὐρᾶς, ῥάβδος δὲ μέλαινα, ὅτι μᾶλλον εὐρυτέρη δὲ στενώτερη, διαποικίλλουσι τὸ φαιδρὸν αὐτοῦ δέρμα, παρομοιάζουσι εἰς τὰ ποικίλματα τῆς ἐν τῇ ἀνατολίᾳ Ἰνδία τίγριδος. Ὁ ἄρσεν ἐστὶν ὑπερμεγέθυντος τῆς θηλείας, λέγεται δὲ ὅτι παρετηρήθη εἰς ἔχων τριάκοντα τέσσαρας δακτύλους ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν χειλέων μέχρι τῆς ῥίζης τῆς οὐρᾶς.

Ὁ αἰλουρος καταστρέφει τὰ πτηνὰ, οὐ μόνον τὰ ἄγρια, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκότροφα, ὅταν τύχῃ πληρῶς τῶν κτημάτων καὶ τῶν οἰκτινῶν τῶν ἀνθρώπων, αἱ ἐρημώσεις αὐτοῦ ὑπερβαίνουσι τὰς τῆς ἀλώπειρας, ἐὰν δὲν πεισθῇ πρῶτον ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος. Εἶπον δὲ πολλοὶ ὅτι τὴν ἡμέραν διαιτῶνται εἰς δάστη πυκνότατα καὶ μεγάλα, καὶ τὸ ἐπίστανται εὐκόλως διότι ἀποφεύγει τὸν ἀνθρώπον μετὰ πλείστη ἐπιδεξιότητος. Κατὰ πάσας τὰς βασιλικὰς ἄγρας, καὶ τῆς πώσεως τοῦ Ναπολέοντος μέχρι τοῦ 1830, ὁ μόνος αἰλουρος ἐφρονέθη, καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῶν θηρευτικῶν ἡμερολογίων, ἅτινα εὐρέθησαν εἰς Κεραμικὸν μετὰ τὰς τρεῖς τοῦ Ἰουλίου ἡμέρας. Ἡ ζῆσις αἱ ἄγραι ἐγένοντο δι' ὅλων τῶν δασῶν τῆς Ῥαμβουλέ, Φονταίνεβλώ, Κομπιέν κτλ. Τί πρὸς ἄρα νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι τὸ γένος τοῦ ζώου τούτου εἶναι ἀληθῶς σπάνιον, ἢ διαιτᾶται κρυπτόμενον ἐν τοῖς μᾶλλον δασώδεσι ἐρημίαις; οὐδὲν τῶν συμπτωμάτων τούτων εἶναι ἀληθές, διότι ὁ αἰλουρος εἰς ἅρως εἰς τὰ περὶ τοὺς Παρισίους δάση καὶ οὐ μόνον ἐπισκέπτεται πολλάκις τὰς ἐκεῖ εὐρισκομένης οἰκίας, ἀλλὰ, τὸ τολμηρότερον, συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς γαλῆς, καὶ παράγει τέκνα μετέγοντα τῶν δύο γένεων. Ἡ κυρία Ῥαβειτίου εἶχεν εἰς τὸ κτήματός της εἰς Auteil γαλῆν ἐκ τοιοῦτου συνδέσμου γεννηθεῖσαν ἥτις οὐδέποτε ἡμερώθη καθ' ὅλοκληρίαν, οὐδὲ ἤρπεν νὰ οἰκισθῇ εἰς τὸν θόρυβον τῶν συναστροφῶν καὶ εἰς τὴν κίνησιν τῶν ἡθροισμένων ἀνθρώπων· περὶ ἐξημερώσεως προσπάθεια ἀπέβη ἐντελὴς ἀπὸ τὴν σφόδρην. Ἡ γαλῆ δὲ αὕτη εἶχεν εἰς τὰ μέλη αἰχμηρὰ καὶ κηλίδας τινὰς ἐρυθρὰς, μαρτυρούσας τὸ φαιγενές τῆς καταγωγῆς της, τὸ σχῆμα δὲ αὐτοῦ δέρματος αὐτῆς ἦν χοροῖα ἐπεβεβαίον τὰς ἐτέρων ἀμφιγινῶν ζώων παρατηρήσεις. Ἀλλὰ τὰς δὲν ἀποδεικνύουσιν ἡ πράγματα ἐγνωσμένα, οὐδὲν